

TKO JE NEPRIJATELJ U AFGANISTANU

Otvorite oči i vidite tko je stvorio talibane:
Saudijska Arabija i Britanci

Raitmanu Maitra

U stanovitim krugovima u Washingtonu stalni je refren, kad bi Sjedinjene Države počele SADA povlačiti vojsku, talibani bi preuzeli Afganistan. Talibani će, ponovno, uvesti al-Quaidu, a to će predstavljati opasnost za Amerikance, koji žive tisuće kilometara dalje. Condoleeza Rice, bivša američka ministrica vanjskih poslova rekla je u intervjuu magazinu *Fortune* 22. rujna. „Ako želite ponovni teroristički napad u Sjedinjenim Državama, napustite Afganistan. ... Zadnjiput kad smo otišli iz Afganistana, i napustili Pakistan, to područje postalo je upravo područje na kojem je al-Quaida obučavala ljude i napala nas 11. rujna“.

Rice je, naravno, bila u vladi kad su SAD upale u Afganistan da bi izbacile talibanski režim iz Kabula 2001. godine, a njena izjava objavljena je u vrijeme kad su Predsjednik Obama i njegova vlada razmatrali razne mogućnosti koje bi vodile do cjelokupne ponovne procjene njihove strategije.

Važno je istražiti da li njena izjava predstavlja valjanu procjenu, ili samo podstrek onima u Washingtonu koji bi željeli da sadašnja vlada u Washingtonu usvoji britansku imperijalnu politiku i odvede Ameriku u novi Vijetnamski rat pa time oslabi Sjedinjene Države i dovede čitav svijet u opasnost. Da li Rice radi točno isto kao i upravljači politike u 1960.-im koji su lagali američkom narodu da je svrha Vijetnamskog rata spriječiti komuniste od preuzimanja vlasti nad Azijom?

Sjećate li se 'domino teorije'? Pa sad, pronađite koliko je slična ta teorija s onom koju Rice širi?

Taliban: laboratorijski proizvod

Nakon invazije Sovjetskog Saveza na Afganistan u prosincu 1979.g., „slobodni svijet“ se okupio da bi potisnuo Crvenu armiju natrag i zadao udarac Ruskom medvjedu. Novac je priticao u Afganistan sa Zapada i iz Perzijskog zaljeva, s nakanom zaštititi suverenost Afganistana, sačuvati Islam, i osakatiti komuniste. To se odvijalo kroz deset godina, tijekom čega su mnoge afganistanski odgojene mudžahedine (vjerske borbe) naoružavale i uvježbavale Zapadne sile. Deset godina kasnije, 1989., Sovjeti, osramoćeni i teško potučeni, napustiše Afganistan. Tada, skupine mudžahedina koje je Zapad stvorio obrušile su se jedni na druge i

započele građanski rat pokušavajući ugrabiti kontrolu nad Kabulom.

Tijekom 1980.-ih, radikalne pakistanske *madrase* (sjemeništa), koje su Saudijski financirali, izbacivale su tisuće afganistanskih novaka za *džihad* protiv Sovjeta kojeg su SAD i Saudijski financirali. One su također pomogle spojiti pripadnike puštunskih plemena, koji su radili na svojoj neovisnosti, pakistanskoj vladi prvi put u povijesti, olakšavajući time nesigurnost koju je Pakistan osjećao prema Afganistanu i problematičnim graničnim pitanjima.

No tek 1994.g. – gotovo 15 godina nakon početka sovjetske invazije – svijetu su počela stizati saznanja o rastućoj sili zvanj taliban. Afganistan nije nikad imao političko vjersku skupinu tog imena, niti su Afganistanci ikad čuli za tu skupinu ranije. Taliban je stvorila kućna radinost vanjskih sila, uključujući:

- Saudijsku Arabiju, koja je indoktrinirala skupinu Afganistanaca financirajući uspostavljanje tisuća *madrasa* unutar Pakistana;
- Pakistansku Inter-Service Intelligence (ISI) službu, koja je djelovala u ime Islamabada da bi zadobila kontrolu u Kabulu preko posrednika i ovisne zbrzdazdola skupine; te
- Britanske obavještajne službe, koje su vidjele talibana kao moćnog saveznika koji bi promicao britanske interese u Afganistanu i Srednjoj Aziji oslabljivanjem svih suverenih država nacija [tog područja],
- Sve ovo, dok Washington gleda takav razvoj događaja iz daljine, ustvari potičući ga.

Točnije, Taliban je laboratorijski proizvod, stvoren u svrhu pokretanja nestabilnosti širom tog područja. Nestabilnost je bitna graditeljima carstva, pa bi oni koji znaju kako je Britansko carstvo bilo izgrađeno u 18. i 19. stoljeću, na mah raspoznali tu pojavu.

Pakistanska ISI i vojska uvježbavali su tu skupinu islamskih fanatika, natopljenih vahabijском filozofijom financiranom od Saudijsaca, ultrakonzervativnom inačicom sunitskog islama. Početkom 1994.g. pakistanska vojska, potpomognuta tim fanaticima, krenula je protiv ratom izmorenih afganistanskih mudžahedina.

Taliban u Heratu u Afganistanu, za vrijeme njihove vladavine od 1994. do 2001. Oni nisu ni u kojem smislu domorodna pojav. U stvari nitko u Afganistanu nije ikada čuo o takvoj skupini u prošlosti.

S islamskom zastavom u svojim rukama i pakistanskim vojnicima koji su pružali potporu svojom borbenom silom, taliban je ubrzo preplavio većinu Afganistana, ali ne sve. Između 1995. i 2001., kad su specijalne jedinice Sjedinjenih Država ušle iz Uzbekistana, talibanska vlast izgubila je svoj zamah. Jednom snaga koja je spajala sve usred pohlepnih, vlašću opsjednutih mudžahedinskih vođa, taliban, nakon što je došao na vlast, izgubio je vrlo brzo svoju vjerodostojnost. Izvještaji ukazuju da ne više od 5% Afganistanaca u 2001.g. još uvijek podupire te fanatike.

Postalo je isto tako očigledno 2001.g., kad su američke specijalne jedinice, uz pomoć *Sjevernog saveza* kojim su dominirali Tadžiki, Uzbeki i Hazare, preletjele bez prepreke Afganistanom i preuzele kontrolu nad čitavom zemljom u 6 tjedana, da se taliban nije bio u stanju boriti. Iako Busheva vlada nije to u početku obznanila, uskoro je postala javna tajna da je Washington dopustio pakistanskoj vladi spasiti tisuće afganistanskih talibana, pakistanskih privjesaka talibanima, pakistanskih ISI i vojnih časnika, dobrovoljaca al-Quaide i članova *Islamskog pokreta Uzbekistana* (IPU) iz sjevernog afganistanskog grada Kunduza. Bio je to gotovo istovjetno

ponovljen igrokaz načina kako su članove bin Ladenove obitelji izvukli iz Sjedinjenih Država nekoliko sati nakon '9/11' napada, kad je cjelokupni zračni prostor SADA bio zaključan, tj. pod strogim nadzorom.

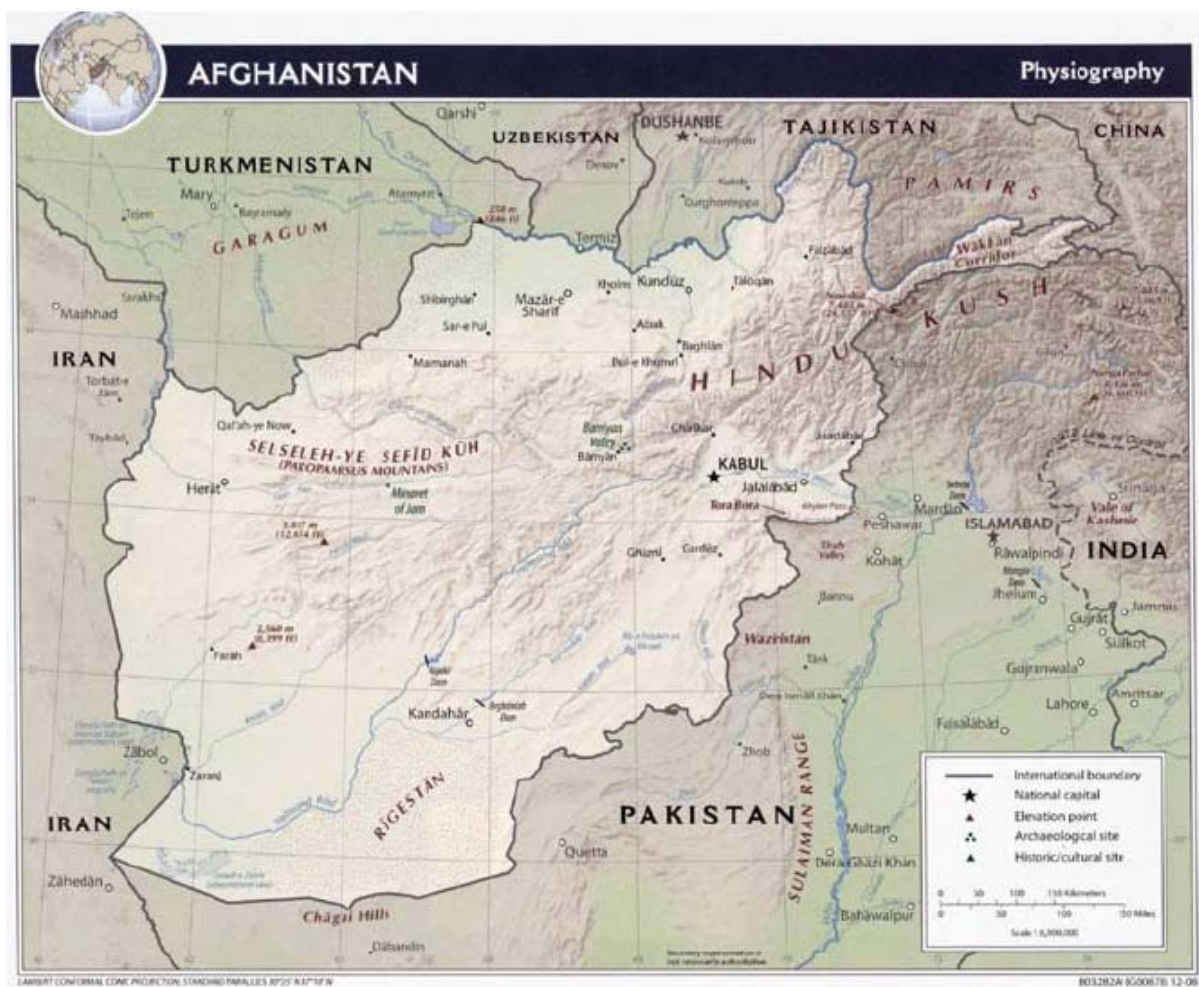
Poraženi talibani i al-Quaida pobjegli su u Kunduz nakon poraza u borbama duž sjevera zemlje, a mnogi su se i predali. No zatim, dogodilo se nešto neobjašnjivo. U trodnevnom razdoblju pakistanski vojni zrakoplovi vršili su letove bez prekida u i van koduske zračne luke, koju su kontrolirali talibani. Svi važni talibanski zapovjednici i Pakistanci pobjegli su preko koridora sigurnosnog leta, koji su navodno Amerikanci jamčili. Taj zračni most, kojeg su američki vojnici zvali „Operacija prelijetanja Zla“, bio je uzrokom bijesnih ispada vojnika *Sjevernog saveza*. Indijska vlada uputila je diplomatske protestne poruke Amerikancima i britanskoj vladi. Priča Kunduskog zračnog mosta postala je dostupna svijetu mnogo kasnije, kad ju je visoki časnik CIA-e, Gary Bernsten, koji je navodno bio drugi čovjek u zapovjedničkom lancu u tijeku te operacije, opisao u svojoj knjizi.¹

Uloga Saudijske Arabije

Nakon što su talibani zauzeli Kabul 1996.g., samo tri države—Saudijska Arabija, Pakistan i Ujedinjeni arapski emirati (UAE)—svi bliski saveznici Sjedinjenih Država—priznali su režim. Svi su razložili zašto su Saudijski to učinili.

Nakon raspada Sovjetskog Saveza i nastanka Uzbekistana, Tadžikistana, Kirgizistana, Kazahstana i Turkmenistana na granicama s Afganistanom, Saudijski su ubrizgavali novce u svrhu indoktrinacije građana tih novorođenih država. Davali su novce, a Britanija je davala ljudstvo u vidu vjerske skupine, Hizb ut-Tahrir (HuT). HuT ima svoj stožer u Engleskoj, no zabranjen je u mnogim srednjoazijskim državama. Kad bi se priupitalo Tonyja Blaira ili Gordona Browna o HuT-u, rekli bi nam da je skupina „miroljubljiva“. Oba Premijera, unatoč zahtjevima mnogih Britanaca, odbila su zabraniti djelovanje te skupine u Britaniji.

¹ Zajedno s Ralph Pezzullom, *Jawbreaker; Napad na bin Ladena i al-Quaidu: osobni osvrt sudjelujućeg zapovjednika CIAe* (New York; Crown, 2005.)

S druge strane, upravite isto pitanje vladaru bilo koje srednjoazijske države, on bi vam odmah istaknuo da je *Islamski pokret Uzbekistana* (IPU) najkrvoločnija skupina Srednje Azije, i gotovo svi članovi IPU-a su bivši članovi HuT-a. Obje skupine posvetile su se uništenju islamskih suverenih država nacija i uspostavljanju kalifata. Upravo to propovijeda al-Quaida, a isto tako i doktrina saudijskih vahabija.

Trenutno HuT kojima upravlja Britanija uspostavila je baze u Lahoru, drugom najmnogoljudnijem pakistanskom gradu koji graniči s Indijom. Londonski *Times* izvijestio je u srpnju da se Hiz ut-Tahrir priprema na „beskrvni vojni udar“ u svrhu indoktriniranja tog područja, po potrebi i „vojnim sredstvima“, članovi skupine sa sjedištem u Lahoru rekli su da se skupina priprema „ratom“ dovesti islamski kalifat na vlast.

Kad je Afganistan uronio u građanski rat u 1990.-im Saudijski su počeli financirati nove *madrase* u pakistanskim područjima gdje Puštuni čine

većinu, blizu afganistanske granice, kao i u lučkom gradu Karačiju i seoskom Pundžabu. Pakistanska vojska uvidjela je da velik broj pripadnika *džihada* obučeni u *madrasama* može dobro poslužiti kao okrilje njihovim ciljevima potpore talibanima u Afganistanu, kao i njihovom ratu putem posrednika s Indijom u Kašmiru. Dok su u pakistanskoj *Sjeverozapadnoj graničnoj pokrajini* (SZGP), koja graniči s Afganistanom, i koja predstavlja vrata slavnom Kajber prolazu, *madrase* snabdijevale afganistanske izbjeglice i Pakistance kao topovsko meso za talibane, *madrasa* Binori i druge udružene s njom stvorile su bazu za skupine Deobanda (koji nisu previše daleko od vahabija), kao što su Harkat-ul-mudžahedin i Džaiš-e-Muhamed, koje su nastojale djelovati u korist pakistanske vojske u Kašmiru. Mnoga sjemeništa Ahle-Hadith snabdijevala su salafijske (vahabijske) skupine kao što su Laškar-e-Taiba. Arapski šeići otvorili su *madrasu* u području Rahimjar Khana seoskog Pundžaba, koja je izrasla u kičmu tvrdolinijaških protu-šijitskih *džihad* skupina

kao što su Sipah-e-Sahaba i njen još borbeniji izdanak, Laškar-e-Jangvi. Sve ove skupine dijele terene za obuku i druge prostore, pod okriljem pakistanske službe ISI.

Saudijski i zaljevski petrodolari poticali su vahabijski program nastave s težištem na *džihadu*. Istaknute *madrase* uključuju Darul Uloom Haqqania u Akora Hattaku u SZGPu i *madrasa* Binori, čiji je vođa, mufti Šamzai, ubijen, a o kojoj se jednom pričalo kao o mogućem skrovištu bin Laden, a navodno je to i mjesto gdje se bin Laden susreo s Mula Omarom da bi stvorili partnerstvo al-Quaide s talibanom.

Britansko-saudijski zajednički pothvat: sprega 'Al-Jamama'

Saudijski novac ne teče iz Riznice saudijske vlade, već iz raznoraznih dobrotvornih udruga. Takva jedna dobrotvorna udruga je al-Haramain. Nakon što je al-Haramain odigrala ulogu uz neke druge saudijske dobrotvorne udruge koje je Washington optužio za financiranje terorizma nakon napada 11. rujna 2001., ta zaklada je u Saudijskoj Arabiji zatvorena 2005. Govorilo se da je al-Haramain primila \$43-50 milijuna svake godine od donacija i potrošila negdje oko \$200 milijuna na prekomorski humanitarni rad.

No američke optužbe nisu imale nikakav učinak na darovatelje. Zaklada i druge privatne skupine, koje su bile raspuštene, a njihove međunarodne operacije i imovina se uklopile u novo tijelo, dobile su novo ime *Saudijska nacionalna komisija za dobrotvorni rad preko granice*, koja će zaposliti sve one koji su radili za al-Haramain i druge dobrotvorne udruge, koje su zatvorili zbog njihove potpore terorističkim skupinama. Drugim riječima, što se više promijenilo, to više je sve ostalo isto.

Britanske i saudijske operacije stapaju se na najdublji način u slučaju dugotrajnog crnog fonda iz tajnih operacija pod imenom „al-Jamama“, koji je uspostavljen planom trampe nafte za oružje koju su prvo dogovorili vlada Margaret Thatcherice u Velikoj Britaniji i princ Bandar bin-Sultan Saudijske Arabije, 1985.g., koji je još uvijek, i danas, na snazi. Kao što je *EIR* ekskluzivno razotkrio, al-Jamama je stvarala stotine milijardi dolara 'off-shore' sredstava, van proračunskih knjiga (nigdje proknjiženih) koji su bili kritični izvor anglo-saudijskog financiranja afganistanskih mudžahedina, u njihovoj borbi protiv Sovjeta. U službenoj biografiji iz 2006.g., pisac-duh [koji piše u tuđe ime-'ghost-writer']

princa Bandara hvalisao se da je al-Jamama bila geopolitičko ortaštvo između Londona i Rijada, u svrhu "borbe protiv komunizma", putem stvaranja kanala tajnih fondova. Još 2006.g. sredstva su se koristila u insceniranju broja pokušaja državnih udara u Africi, koji nisu imali nikakve sprege s borbom protiv komunizma, a svu spregu s britanskim planovima obaviti taj kontinent stalnim, genocidnim ratom. Anglo-saudijski planovi za Južnu Aziju su istovjetni i postoje svi razlozi vjerovati da je al-Jamama aktivan učesnik u sadašnjoj, trajnoj destabilizaciji.

To nas dovodi da se zapitamo o sprezi Saudijsca i al-Quaide. Osim činjenice da su 15 od 19 terorističkih operativaca u slučaju 9/11 bili Saudijsci, mora se također zapaziti, iako je razdaljina od Rijada do južnog Afganistana samo djelić razdaljine između Kabula i Washingtona, nijedan zrakoplov nije nikad napao saudijske arapske palače, niti basnoslovna naftna polja. Svi glavni teroristički napadi, koji su se dogodili unutar Saudijske Arabije imali su za metu američke ciljeve.

Drugom riječima, ako se zanemari glavne medije izvješćivanja, ne ostaje nikakva sumnja da Rijad i al-Quaida rade ruku pod ruku. Obje strane imaju iste ciljeve. Jedna od glavnih ličnosti koja radi s talibanima, i štiti al-Quaidu bio je princ Turki bin al-Faisal, školovan na Gorgetown-skome sveučilištu [kraj Washingtona], koji je bio također i veleposlanik u Sjedinjenim Državama. Princ Turki imao je za zadatak, 1993.g., raditi sa zavađenim stranačkim klikama afganistanskih mudžahedina. Talibani su se počeli pojavljivati godinu kasnije. Princ Turki također je usko surađivao s pakistanskom ISI i sreo Mulu Omara u Afganistanu.

Turki bin al-Faisal bio je glava saudijske obavještajne službe od 1979. do 2002.g., odsudne godine za vrijeme kojih su se talibani „othranjivali“, afganistanski talibani doveli al-Quaidu u Afganistan, a tu su idogađaji 9/11 u Sjedinjenim Državama u to vrijeme. 2002.g. saudijski kralj imenovao je princa Turkija za veleposlanika u Britaniji. To imenovanje podiglo je prašinu u Londonu, naročito u obavještajnoj zajednici, no Premijer Tony Blair osobno je posredovao da se prihvati njegova vjerodajnica.

Britanija na konju

Dok su saudijska i pakistanska vojska igrale značajnu ulogu na bojištu, okupljajući zajedno talibane i povezujući ih s al-Quaidom, uloga Britanije nije bila tek indoktriniranje terorista, pod plaš-

US Army PFC Aubree Flundie

Američki helikopter se spustio na opijumsko polje makova u južnom Afganistanu. Kako to da NATO nije tamo u stanju zaustaviti ogromnu trgovinu droge? Pitajte borca za legalizaciju droge, Georgea Šoroša i britanskog lorda Marka Malloch-Browna.

tem „miroljubljivih“ Hizb ut-Tahririja, već mnogo veća, naročito nakon što su američke i druge čete NATOa bile u Afganistanu. Dok su nekih 9,000 služitelja Britanskog carstva odaslali u opasnost, ti služitelji Britanskog carstva dobro su čuvali neprijatelje koji su ubijali britanske vojnike.

Britanske operacije izišle su na vidjelo kad je afganistanski Predsjednik Hamid Karzai protjerao dvojicu agenata MI6-a 27. prosinca 2007., optuživši ih da predstavljaju opasnost nacionalnoj sigurnosti zemlje. Službenici afganistanske vlade rekli su da je odluka o njihovom istjerivanju donesena na savjet CIAe, nakon što su dva agenta uhvatili u financiranju talibanskih jedinica. Jedan agent, Marvyn Patterson radio je za Ujedinjene Narode, dok je drugi, Michael Semple radio za Europsku Uniju. Obojica su bili specijalisti za Afganistan, koji su djelovali u zemlji preko 20 godine, pa to znači da su morali djelovati u korist Londona sa svim vođama al-Quaide i talibanskih vođa tamo.

Neimenovani afganistanski vladin službenik rekao je londonskom *Daily Telegraphu* da „ovo upozorenje“, da su ti ljudi financirali talibane kroz barem 10 mjeseci, „dolazi od Amerikanaca. Oni nisu bili zadovoljni sa potporom koju su talibani dobivali. Prosljedili su informacije našim obavještajnim službama, koje su naredile uhićenje“. Izvor je dodao, „ afganistanska vlada ne bi nikad samostalno djelovala kod istjerivanja službenika na takvim visokim funkcijama. Bile su to informacije

koje je NDS [Nacionalni direktorat sigurnosti] dobio od Amerikanaca“. 2006.g. američki vojni zapovjednici u Afganistanu glasno su protestirali protiv britanske odluke da u suradnji s lokalni plemenskim vođama, povuku svoju vojsku iz Muse Kvale, otvorivši time vrata talibanskom preuzimanju tog područja.

Londonski *Times* je napisao, kad su uhitili Pattersona i Semplea oni su imali \$150,000 sa sobom koje su trebali predati talibanskim zapovjednicima u Musi Kvali.

„Britanski dužnosnici pazili su da odvoje tekuće razgovore MI6a s talibanskim zapovjednicima u Helmandu od protjerivanja Michaela Semlea, irskog poglavara misije EUa i naširoko poznatog kao bliskog povjerenika britanskog veleposlanika, sir Sherarda Cowper-Colesa, i Mervyna Pattersona, britanskog savjetnika UNA“, pisao je *Times*. No ono što nisu rekli je to da su ta dvojica MI6 agenata djelovali u Helmandu, žarištu afganistanske ogromne proizvodnje opijuma. Nisu li Pattersonom i Semple imali ne samo zadaću stvoriti britansku kliku unutar talibana, već urediti mreže prijenosa opijuma ogromnih količina, da bi se domogli gotovine za Grad London i Službu Njenog Veličanstva?

Osim svojih tajnih operacija unutar Afganistana, koje su slabile položaj i Kabula i Washingtona, Britanija isto tako jaši na američkim ramenima u Afganistanu. Jedan od neuspjelih pokušaja bio je u siječnju 2008.g., kad je Predsjednik Karzai odbio zajednički prijedlog Washingtona i Londona da imenuje lorda Paddyja Ashdowna za UNovog superposlanika u Afganistanu. Ashdown, „liberalac“ i „demokrata“ koji nosi gizdavu feudalnu titulu na svojim rukavima, bio je spreman na pobjedničke udarce u korist Londona i Washingtona, koji su sve više nalikovali na kolonijalne sile koje pokušavaju zaposjesti Afganistan, da još više oslabi položaj „službeno izabranog“ afganistanskog Predsjednika.

Štoviše, Britanija djeluje preko nekih drugih koji imaju ključ gotovo svih brava u Washingtonu. Uzmite naprimjer duo Georgea Šoroša i lorda Marka Molloch-Browna. Šoroš, koji drži na udici svjetske narko-kartele, ima ogromne koristi od eksplozije trgovine drogama, dok Molloch-Brown, kojeg su Službe Njenog Veličanstva veoma dobro uvježbale, služi interesima 'offshore' banaka i Grada Londona pomažući pri osiguranju veoma nužne likvidnosti u obilnom podmazivanju imperijalnih kotača. U travnju 2007.g. Molloch-Brown imenovan je za podpredsjednika Šoroševog Quantum fonda, iz kojeg dolaze Šoroševe milijarde. Londonski *Financial Times* izvjestio je tada da će „sir Mark također služiti kao podpredsjednik milijarderovog filantropskog Instituta Otvorenog Društva (OSI), koji promiče demokraciju, posebice u Istočnoj Europi i bivšem Sovjetskom Savezu“. Novine su dodale, u članku 1. svibnja 2007.: „U pismu dioničarima svih Quantum 'hedge' fondova, g. Šoroš je rekao da će sir Mark dnevno davati savjete za razna pitanja. Svojim širokim međunarodnim kontaktima, Molloch-Brown pomoći će stvarati prilike za [Soros Fund Management] i druge fondove oko svijeta“.

Lord Molloch-Brownje ranije je bio britanski državni Ministar Vanjskih Poslova i Commonwealtha. Dok Šoroš promiče legaliziranje droge međunarodno, afganistanski narko gospodari odrađuju svoj dio—uz pomoć afganistanske milicije, ilegalne gotovine i baruta. Istovremeno *Međunarodno vijeće sigurnosti i razvoja* (ICOS) , koje Šoroš financira, ranije poznato pod imenom *Selis vijeće*, unovačivši određeni broj birokrata koji vole drogu, drži seminare o „nemogućnosti“

iskorijeniti afganistanski opijum. Iza tih lakrdija, primarni cilj *Senlis vijeća*, i dobročinitelja Šoroša je legalizacija opijuma.

Osovina zla

Iz ovog istraživanja izranja da talibani nisu prirodni proizvod Afganistana i nisu nikad postojali prije 1994.g. Talibani su pokret čije žarište je vabahijska doktrina, financirana saudijskim i zaljevskim novcem, kao i zajedničkim crnim fondom britansko-saudijske al-Jamame. Pakistanska ISI i vojska ih obučava i naoružava, a pro-britanski moćni igrači kao Šoroš i Molloch-Brown drže ih na uzdi, da bi stvorili i prali nezakonit novac čije središte je opijum, a u korist Grada Londona i Wall Streeta.

Dok američke i druge trupe NATOa stavljaju svoje živote na kocku u borbi protiv „utjelovljenog zla“, talibana i al-Quaide, to „utjelovljeno zlo“ jača pod okriljem „najboljih“ američkih saveznika—Britanije, Saudijske Arabije, Pakistana i Grada Londona, a da ne spominjemo Wall Street.

Ako su Condoleeza Rice i njena svojta duboko zabrinuti da će sigurnost Sjedinjenih Država oslabiti povlačenjem američke vojske iz Afganistana, trebali bi prestati davanjem lažnih izjava i krenuti u borbu protiv stvarne „osovine zla“—Britanskog carstva i onih koji mu služe.